

Beleid betreffende aanvragen van ringvergunningen.

Gerrit Speek en Arie J. van Noordwijk

Voor zover ons geheugen strekt, en via de heer Speek sr. gaat dat tot diep in de zestiger jaren van de vorige eeuw, is de vraag naar ringvergunningen altijd groter geweest dan het Vogeltrekstation kon honoreren. Al tientallen jaren lang is de verwerkingscapaciteit op de RingCentrale de voornaamste beperkende factor voor het toelaten van nieuwe ringers. Halverwege de negentiger jaren ontstond er, voornamelijk door de steeds voortschrijdende automatisering, enige ruimte en werden in de loop van de tijd een aantal nieuwe ringers aangenomen. De grenzen van wat we op het ogenblik kunnen verwerken zijn daarmee vrijwel weer bereikt. Bij die verwerkingscapaciteit spelen twee bottlenecks een rol: (a) de menskracht om terugmeldingen administratief te kunnen verwerken en (b) de tijd die we per ringer besteden. Die menskracht voor de terugmeldingen was vroeger een veel groter probleem dan nu vanwege het ringprijsstelsel dat we sinds enige jaren hanteren. Het belangrijkste knelpunt is nu de tijd die

de Ringcentrale per ringer besteedt aan aspecten als opleidingstraject, nieuwe projecten, bijscholingen, Op Het Vinkentouw, uittreksels uit de databank, CES- RAS- en Boerenzwaluwproject, het computer programma 'poot', bestellingen, de post, ftp-server etc, en dat alles overgoten door vragen, vragen en nog eens vragen per telefoon-fax-post-email-mondeling. En die Ringcentrale wordt bemand door 1.6 menskracht die een cao hebben waar naast hun vakantiedagen nu al 20 adv dagen in staan. Waar mogelijk proberen we een deel van de bovengenoemde problemen binnen gevestigde ringgroepen op te lossen. We klagen niet, we signaleren alleen, we worden ervoor betaald en meestal is het heel leuk werk, maar het mag duidelijk zijn dat er een maximum is aan het aantal ringers.

Sinds het voorjaar 2000 klopt het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij bij ons nogal stevig op de deur wat betreft het ringvergunningenstelsel. Men heeft ons

erop gewezen dat wij ons aan de letter van de Vogelwet moeten houden. Veel grondiger dan de afgelopen jaren zullen wij iedere vergunningaanvraag met het vergrootglas driemaal bekijken en sec beoordelen op de wetenschappelijke onderbouwing en waarde.

Daarnaast moet de Ringcentrale sinds een reorganisatie van een paar jaar geleden meer werk doen met minder dan de helft van het aantal mensen. Dat resulteert in een beduidend toegenomen werkdruk. Het gezegde "meer werk doen met minder mensen" wordt bij ons dagelijks in praktijk gebracht, met wisselend succes.

Bovenstaande aspecten zijn er de oorzaak van dat, ingaand tweede helft van het jaar 2000, ons beleid betreffende het verlenen van ringvergunningen als volgt geformuleerd kan worden. Voor nieuw ringwerk en/of nieuwe ringers is op het ogenblik vrijwel geen ruimte. Uit het grote aanbod van aanvragen en uitbreidingen voor ringvergunningen kan slechts een enkele worden gehonoreerd en daarbij gaan we volgens de letter van de Vogelwet te werk. Als u niet

deelneemt aan een erkend project als CES, RAS, Boerenzwaluw, ganzen, wilsters etc., dan dient uw aanvraag vergezeld te zijn van een gedegen wetenschappelijke onderbouwing met alle aspecten die daarbij een rol spelen.

Als basis om in aanmerking te komen voor een ringvergunning wordt van een kandidaat een vogelsoort-afhankelijk opleidingstraject verwacht, waarbij een bepaald minimum aan vaardigheden, kennis, bestede uren en geringde vogels nauwkeurig is omschreven in de daartoe gehanteerde stageformulieren. Na drie stageperiodes bij verschillende ringers wordt de kennis en vaardigheden van de kandidaat door een onafhankelijke groep getoetst.

Gerrit Speek en Arie J. van Noordwijk,
Vogeltrekstation

JONGE KERKUILEN